

РЕШЕНИЕ

№ 6976

гр. София, 25.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9482** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 26.07.2021 г., постановено по н.а.х. дело №13405/2020 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 20-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-004546/31.03.2017 г., издадено заместник началник отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) на К. Р. Т. е наложена „глоба“ в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 638, ал. 3 КЗ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението, е оспорено от К. Р. Т., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, аргументирани подробно в жалбата с доводи за изтекла абсолютна давност за наказателно преследване.

В о.с.з. пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.М., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждане на разностите за касационното производство.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да оспори съдебното решение и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от СРС е, че на 06.03.2017 г., около 11:00 ч., в [населено място], по [улица]срещу №20, с посока от [улица]към [улица], К. Р. Т. управлява л.а. „С. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на дружество с наименование „Ефект“, като няма валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с което нарушил чл. 638, ал. 3 от КЗ.

За така констатираното нарушение е съставен АУАН №596078/06.03.2017г., подписан от Т., без възражения. На базата на така съставения акт, е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв. за нарушение на разпоредбата на чл. 638, ал. 3 от КЗ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административнонаказателно отговорното дружество е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

Решението е правилно към момента на постановяването му-16.07.21 г., но към датата на образуване на делото в АССГ по касационната жалба на К. Р. Т.-29.09.21 г. е настъпил юридически факт, който обуславя отмяната му .

Касаторът е наказан нарушение, което е извършено на 06.03.2017 г.

Преpraщащата норма на чл.11 от ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго” Безспорно давността, изключваща наказателното преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. /Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд/.

В конкретния случай абсолютната давност от 4 години и 6 месеца - чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК / изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ е изтекла на 06.09.2021 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, вр.чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. Изтекъл е определен, изрично лимитиран срок, след който законодателят приема, че поради твърде закъснялото във времето административнонаказателно преследване, се губи смисъла на неговото предупредително и възпитателно въздействие върху дееца и върху останалите

граждани на обществото. Заличават се наказателноправните последици от извършеното деяние.

По изложените съображения, решението на СРС заедно с потвърденото с него НП, се отменят.

Изохода на делото обуславя основателността на искането за присъждане на разноски, които в доказани им размер възлизат на 300 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 26.07.2021 г., постановено по н.а.х. дело №13405/2020 г. по описа на Софийски районен съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 17-4332-004546/31.03.2017 г., издадено заместник началник отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането, на К. Р. Т. е наложена „глоба“ в размер на 400 лв., за нарушение на чл. 638, ал. 3 КЗ.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 300 /триста/ лева, разноски по делото.

Прекратява съдебното административнонаказателно производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.